Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ב' דאבות

שבת קודש פרשת בהעלותך – ח״י סיון תשפ״א Shabbos Parshas Behaaloscha - May 29, 2021

9:11 – אבת – 6:47 | הדלקת נרות שבת – 8:02 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:35 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 11:19 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:25 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:21 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:11 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:33

לעילוי נשמת ר'

אברהם יוסף

שמואל אלטר בו

ר' טובי' ז"ל

רעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

להביז כל הלכה שתהיה על בוריה' עכ"ל. וראה ג"כ לשונו של **המהר"ל** ('תפארת ישראל' פרק נו) וז"ל: 'לכך סדרו לנו כי תחילה צריך שיקנה האדם המקרא, שהוא השורש והוא ההתחלה. ואח"כ המשנה. כי התורה שבכתב הוא שורש האילן' עכ"ל. לראבונינו שלא בכוונה נוצר כעין מציאות שהלומדים דשים בלימוד תורה

שבכתב. וכבר צווח הקדוש מוה"ר אברהם הורביץ זצ"ל אחי השל"ה הקדוש. (בהגהות ספר יש נוחליז) על זה הזלזול ועל גודל הפסידו. וז"ל: 'ובודאי שלימוד המקרא הוא הלימוד הראשון והעצמי לכל אשר ירצה להיות שם בעל תורה, וגם מה נדבר ומה נצטדק. שאנו משליכיז אחר גויתינו תורתו – הדברים שיצאו מפיו יתברר בעצם וראשונה. ומה גם שהוא המחוייב מחוק התורה. שגלוי וידוע שלימוד המקרא מלבשתו לאדם חכמה ויראה גדולה והכנעה יתרה לפניו יתברך. והחרדה והפחד מהעונשין על עוונותיו, והחרטה הגמורה ממעשיו הרעים ועזיבת החטאים והתעוררות התשובה והרחקת העבירות וזריזות המעשים. ובו ישיג ויראה האדם וכו'. ואף למי שתורתו אמונתו. אי אפשר שיהיה שום לימוד בעולם דומה לגמרי ללימוד המקרא, דהיינו תנ"ך מתחילתן ועד סופז. ושיהיה בקי בהם ועל כן אין טענה והתנצלות בעולם לפטור האדם עצמו מזה' עכ"ל. והנה מן הראוי להזכיר שבח הלימוד הזה כפי אשר דיבר בקדשו **הרה"ק רבי פנחס מקארייז זי"ע.** והובאו הדברים בספר הקדוש 'אמרי פנחס' (שער ה' אות ט) וז"ל: 'כשיוכלו בניכם ללמוד. אז זיי ווכליז קענעו רש"י על חומש. מובטחני שיהיו אנשים כשרים. ולא יהיה להם מחשבות ע"ז. ויהיו נקיים בברית קודש'. ואיז צורר עוד זירוז לדבר אחר הבטחה גדולה זו.

גם על החיוב להעביר שנים מקרא ואחד תרגום, הובטחנו (ברכות ח:) שמאריכים להאדם בזכותה את ימיו ושנותיו. ושמעתי פעם מצדיק אחד שבהכרח יהיו אלו ימים ושנים טובים. כי איז מבטיחיז לו לאדם כי אם דברים שהם טובה עבורו...

במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל ואם אתה עושה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא", ע"כ. הרי שעיקר צורה של תורה הוא אר ורק ביגיעה ועמילות, ומי שכל תורתו הוא רק עם יש לו כל תענוגי עולם הזה, אין זה "דרכה של תורה".

הנה בברכת התורה, אנו מברכים: ״ברוך אתה ... וצונו לעסוק בדברי תורה״. וכבר עמדו כל המפרשים מדוע נקבע לשון של הברכה "לעסוק" בדברי תורה, ולא "ללמוד דברי תורה"? והביאור בלשוז זה של "לעסק בדברי תורה". שהתכלית בלימוד התורה אינו רק ללמוד ידיעת התורה, רק התכילת הוא להיות עמל ביגיעה עצומה עד אין סוף. וא"כ תקנו הלשון של הברכה דוקא "לעסוק" שזהו מהותו של המצוה להיות "עמל בתורה". ומצינו בכמה מקומות בש"ס שהגמ' למד עיקר מהותו של המצוה מלשוז הברכה. ומבואר כנ"ל שזהו מהותו של המצוה. להיות עוסק בכל כחו בהתורה הקדושה. ולא רק ללמוד התורה הקדושה בלי עמילות ויגיעה רבה. והטעם לזה, דמי שעמל בכל בכל כוחות נפשו ובגופו בעמל התורה. הרי הוא מוסר נפשו וגופו להשי"ת לקיים מצות לימוד התורה. שלימוד התורה אינו כמו שאר לימודים דעלמא. וע"כ רק מי שמכון למסר נפשו לעמל התורה, הרי הוא קיום "דרכה של התורה". וע"כ עיקר מצות לימוד התורה הוא "לעסוק בדברי תורה". והיינו עצם היגיעה ועמילות.

(ח-ים) - בענין חובת לימוד מקרא ופירוש רש"י

מקרא אחד כמנין חמשה חומשי תורה, וכך ראיתי בבראשית רבה. אחר שאמר רש"י הכפלת התיבות 'בני ישראל' מורה על החיבה יתירה של הקב"ה לישראל. ובנוסף גם אמר שהחמש ההכפלות מכוונים ל׳חמשה חומשי תורה׳, יש להוסיף ולפרש שאותה חיבה *ו*ירה שהקב"ה מחבב את ישראל נובעת מעצם היותם עוסקים ב'חמשה חומשי תורה'. מזה הטעם הוכפלו התיבות ה' פעמים. כי התורה שבכתב היא הפתח לכל חלק שבתורה. מבלעדה גם אם יעסוק האדם ביתר מקצעות התורה לא יהיה ביכולתו לקנותה על וריה. מאחר שאינו יודע היטב עניני המקראות וביאורן. ויש להאריך בזה, אך נצטט כאן במה נקודות ממקורות קודש בענץ חובת החכם להיות בקי בתורת המקרא בטרם ישים עיז עיונו בתורה שבע"פ. ותחילה נביא ממסכת סופרים (פרק טו הלכה ה) וז"ל: 'העוסק בתלמוד איז לך מדה גדולה מזו. [אולם זאת] על מנת [בתנאי] שקרא ושנה' ע"כ. כמו כו אמרו במדרש (שמו"ר מא) 'מה כלה מקושטת בכ"ר קישוטיו אף תלמיד חכם צריך להיות בקי בכל כ״ד ספרי תנ״ר׳ ע״כ. הרי לנו מדברים כי ספרי המקרא הם יסוד ליתר מקצעות התורה ומבלעדיהם איז האדם מוגדר כחכם היודע לישא וליתז בדברי תורה.

והדברים מפורשים יותר **בספרי יראים** ונעתיק את לשונו של **הרמח״ל** (בספרו ׳דרך זכמה' פ"ה) וז"ל: 'הנה מה שצריר כל הרוצה להיות חכם בישראל לדעת תחילה, הוא "ד הספרים עם באוריהם הראשיים, ואח"ז י"ג מידות שהתורה נדרשת בהם עם כל" אוריהם. כי הם דרכי התורה שבע"פ. אח"כ צריר שידע לימוד הששה סדרים. עד שידע

ליסודים סאות חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרס שדה אברהם

דבר אל אהרו ואמרת אליו בהעלתד את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות ... (ח-ב) - בענין דרכה של תורה

לרש"י וז"ל, "על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך להדליק צד שתהא שלהבת עולה מאליה. ועוד דרשו רבותינו. מכאז שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהו עומד ומטיב". עכ"ל, הרי להדליק את המנורה צריר להעלות על מעלות בדי להגיע למקום גבוה כדי להדליק את המנורה (עי' תמיד פ"ג, מ"ט). אולם, יש העיר דמדוע נעשה המנורה כל כך גבוהה שצריך מעלות להגיע שם להדליקו, הרי הכ"ה היה יכול לצוה שיבנה המנורה באופז שאינו כל כר גבוהה. ולא יהיה שום צורר העלות על המעלות להגיע שם להדליקו, א"כ מדוע היתה נעשה דוקא באופן זה.

ובעזהי"ת נ"ל. דידוע שהמנורה מרומז על התורה, **וברבינו בחיי** (שמות כה. לא): המנורה בשבעה נרותיה תרמוז לתורה הנקראת אור. שנא': (משלי ו. כג) "כי נר מצוה תורה אור". והיא כוללת שבע חכמות וע"כ היו גרותיה שבעה". עכ"ל. וא"כ י"ל דזהו טעם שיש להעלות על מעלות קודם שידליק את המנורה, דכדי לקנות את התורה, צריר יגיעה ועמילות עד אין סוף. ומי שאינו רוצה להעלות על אלו מעלות. הרי הוא מופקע מקנין התורה. דתנן במתני' (אבות פ"ו מ"ד): " כך היא דרכה של תורה פת

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (55)

Chazaka B'Mitzvos. When the Regular Baal Koreh Comes Back To Shul After a Long Quarantine, Question: In our congregation, our Baal Koreh has been away for about a year due to his "perception" of his need to be quarantined, due to the virus circumstances. In the meantime, we have been using another capable Baal Koreh to lain each Shabbos. Now, the first one has started to come again to shul. Does the right to lain revert back to him or does it stay with the present *Baal Koreh*? Or perhaps it's up to the congregation to vote on the issue?

Answer: If the first *Baal Koreh* was away for a reasonable time due to real and important circumstances, perception, etc., the right to *lain* in *shul* reverts back to him.

Background and Reasons. There are sources in *Halacha* that once a person "has a *chazaka*" [see further for definition] on performing a certain *mitzvah*, it cannot be taken away from him (1). Even though there are opinions that this only applies if one purchased the right from the *Tzibbur*, we follow the other opinion that even without any purchase, the *chazaka* can be created by just having done it, as is clear from the Mishna who disagree with him as to the amount of time needed,

Berura (2). The nature of this *halacha*, according to the **Radvaz** nevertheless, the right to *lain* does go back to the first *Baal Koreh*. בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף מו.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

is to do like the Yaavetz.

(3) is for "Darkei Sholom" - setting up a rule that minimizes

arguments, or to remove suspicion that he does not do it anymore

because he was found to be unworthy. Shu't Zera Avraham (4)

says another reason. Just like the Yerushalmi at the end of

Horivos learns from a posuk that the beams of the Mishkan that

"had the right" to be in certain important positions, maintain that

right and don't get switched to other positions, similarly a person

How Many Times is a Chazaka? The Pri Megadim (5) holds

that one only achieves a *chazaka* after doing a certain *mitzvah*

three times. However, the **Yaavetz** (6) holds that doing it one

time is enough. The **Mishna Berura** (7) writes that our custom

Circumstances Beyond His Control. If one person has a

chazaka and then was unable to do it for a while, the RM'A (8)

and Mishna Berura (9) rule that afterwards, the *mitzvah* goes

back to him. In this case, where the Baal Koreh was not in shul

for a lengthy period of time and there were reasons for his long

absence, even though there might be different medical opinions

that had a *chazaka* to do a *mitzvah* does not lose his right to it.

if we say ביקוח נפשות או התרה?״ The *Gemara ביקוח נפשות או התרה?*״ - The *Gemara ביקוח נפשות או התרה?*״ . If we sav פיקוח נפשר in cases of איסור in cases of איסור. that would mean that the איסור וויה overrides & supersedes the issur. If we sav it's הותרה, the איסורים aren't even there. The מובא ברא"ש יומא פ"ח יד ו מהר"ם מרוטגברג the היתר of cooking on איכט for which is completely חול & atrs like היולר שבת. Here, אוכל נפש would be treated like חול One might ask, what is the חילוק if we say שבת is "הותרה" or "הותרה", either way the halacha is the same and we are permitted to be עובר איסורים to save a life?

Rashi in [פסחים עז savs that פרבו ציבור a קרבו ציבור mav be brought in a state of tumah. But it's not a היתר גמור & & therefore only if no ביז to be מרצה way be found, may we bring it בטומאה. Even so, we still need the ביז to be הקרבי & be הקרבי the מרצה.

The שאלה brings a שו"ת **הרשב"א.** If we have a "חולה שיש בו סכנה" who needs to eat on שאלה, but all we have is some נבלה or a נבלה that would need שמיטה. which is preferable to do? Feed the נבלה the נבלה which is a אלא. or shecht the animal which is an איסור סיקילה? The איסור מnswers that this will depend on if we say איסור סיקילה " איסור סיקילה? then *Shabbos* is like a weekday (חול) & we may do whatever is needed. If it's איסור שבת than the איסור שבת is still there & we should try to minimize the איסורים.

The דר ח' בדפי הר"רן ב" brings this שרע שאלת הראב"ד brings this דר ח' בדפי הר"רן ר"ן ב" we should still שרט the animal. Because although eating בלה by eating many כיתים he will be אוניבן many הל But to שלם. הל an animal, although it's very ובלה aives 3 reasons why we shecht rather than feed him בילח. ידו **משנה ברורה. 1)** Some *Rishonim* hold that *Shabbos* is הותרה. which allows us to שחט לכתחילה. 2) If we feed the ובילה, he may not eat it because ובילה is disgusting to us. 3) He brings the sevara of that it's better to be oiver one big סקילה of אווין than numerous small לאווין. R' Chaim Brisker zt"I was known to be lenient with sick people when it came to fasting & הלכות שבת. He was once quoted as saving "Reallv. I'm not מיקל in מיקל in הלכות שבת. Are was once quoted as saving "Reallv. I'm not הלכות שבת.

ביסט (7) תקפטייא (8) חו"מ קמטילא (9) תקפאייא

R' Moshe Sofer zt"l (Chasam Sofer) would say

'ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו"' - *Chazal* tell us that *mann* tasted like whatever food a person desired. For those who craved quail, it had the taste of quail. What, then, was the complaint at Kivros HaTa'avah? The Erev Rav said they had, 'nothing but the mann before our eyes.' While the mann tasted like all kinds of food, it did not change its appearance. It looked like mann even when it tasted like other foods. If someone cannot see the food he is eating, he is not satisfied (Yoma 74b). It was due to the lack of satiation, not the lack of the taste of meat, that the Erev Rav complained."

A Wise Man would say:

"Some of the most basic facts of life are also the most obvious. For example, you can observe a lot by just watching." Printed By: Mailway Services,

Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila - sign!

855,400,5164

לעילוי נשמת לאה רחל בת דוד יצחק ע"ה, יארצייט בכ' סיון " תהא נשמתו צרורה בצרור החיים Dedicated by the Felder Family

103.740

ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל ... לרש"י וז"ל. ה' פעמים נאמר בני ישראל במקרא זה, להודיע חבתן שנכפלו אזכרותיהן

מעשה אבות .... סימו

לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת ה' יבים ... (יב-זח)

One of the great Sephardic Chachamim of the previous generation was Chacham Rabbeinu Yehudah Tzadka zt"l. Rosh Yeshivah of Yeshivat Porat Yosef in Jerusalem. Rav Yehudah was a Tzaddik who was characterized by his love of Torah and Talmidei Chachamim, as well as his desire and alacrity to perform mitzyos. He lived simply, did not indulge in any extravagances, and encouraged his students to be content without luxuries.

He maintained a tremendous level of Emunah and Bitachon in Hashem. Rav Yehudah placed his full trust in the Almighty and there was nothing too big or too small, in which he did not see the *Yad Hashem* actively helping him.

It is told that one winter, the furnace in the Tzadka home finally gave out and it was clear that a new system would be necessary to ward off the bitterness of the cold Jerusalem winters. Ray Yehudah was walking to yeshivah one day and he happened to pass an electrical appliance store. He paused and looked inside. Indeed, they sold furnaces and he was ready to walk inside and see how much it cost. But then he stopped and realized that no matter what it cost, he couldn't pay for it since he had no money on him at all. He stood in the street facing the store and thought about what to do.

Suddenly, a man approached him and extended his hand. "Rabbeinu, Shalom Aleichem. I am so happy to meet you here at this time. Honestly, I just happened to be in Jerusalem today and was walking by when I noticed the Ray. It is truly my honor and good fortune. Please allow me to repay a debt from quite some time ago." Ray Yehudah recognized the man, but could not remember any debt that was owed to him by the man.

When Ray Yehudah asked about it, the man replied that a number of years ago, after his father had passed away, Ray Tzadka traveled all the way from Jerusalem to Tel Aviv to attend the funeral. He delivered a moving and emotional hesped for the man's father, who was an old acquaintance of the Ray, and it was a great honor that he came.

"At the time," said the man, "I thought about how nice it was that the Ray came and how I wanted to pay him back for his expenses. Additionally, I wanted to show my appreciation by giving the Rav a little extra. Unfortunately, due to the circumstances and the timing, I forgot and the Rav went back to Jerusalem. I had totally forgotten about it until this moment when I happened to come to Jerusalem and what do you know - I meet the Rav in the street!"

The man pulled a wad of bills from his pocket and counted off a considerable amount. He handed it to Rav Tzadka and apologized to him again from the bottom of his heart for taking so long to pay off his debt. Rav Yehudah smiled and thanked the man for his graciousness and generosity. Although under normal circumstances, he would not take money or gifts from anyone, in this situation he recognized the *Yad Hashem* and how much it meant to the man from Tel Aviv.

The man walked away and Rav Yehudah uttered a prayer of deep thanks to the Almighty for always seeing to his needs. With the cash in his hand, he walked into the appliance store and inquired about purchasing a furnace. The store owner told him the price and Ray Yehudah realized that although the man had given him quite a sum of cash, he was still short a few hundred *shekels*. He still did not have enough money to buy the furnace, and with a pleasant smile, he thanked the store owner and walked back outside into the cold Jerusalem street.

Once again, Ray Yehudah stood facing the store and mulled over his options. And just like the first time, the same man from Tel Aviv came around the corner and walked right over to him. "Rabbeinu, again I must apologize. I only gave you the money for coming and delivering the hesped. I forgot to give you money for your travel expenses, Here is the rest of the money that I owe the *Rav*. Thank you again." The man handed him another set of bills and walked away.

When Ray Tzadka looked down, he saw that the man had added a few hundred shekels to his "debt" - as it turns out. the exact amount required to purchase the furnace. He smiled, thanked *Hashem* and walked back into the store.

רני ושמרו בת ציון כי הנני בא ושכנתי רי ושמרו בת ציון כי הנני בא ושכנתי בהיה ב-די) A penetrating analy Haftorah by R' izvi Although there are a few different parts to the Haftorah, it

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DIAGONAL THE WEEKLY DIAGONAL

begins with Zecharya HaNavi's prediction of the future return of the Shechina to Yerushalavim, Interestingly, Zecharya seems to have used a redundant choice of words when he joyfully exclaimed, "rejoice and be happy." Why?

R' Chaim Kanievsky shlit'a (Taama D'Kra) explains that there is indeed a difference between the words "רני" – "rejoice," and "שמחל" – "happy." Based on the **Malbim**, he explains that רינה is a word used to describe joy for something new, while the word שמחה is used to describe ongoing and continuous joy. While continuous joy is always a good thing, a new joy holds a special place in a person's heart, and he will remember it forever.

When the Bais HaMikdash was still standing, the Jewish people – and by extension, the entire world – felt the ongoing iov of having the holy *Shechina* dwelling amongst them. However, once the Bais Hamikdash was destroyed, that feeling of joy was lost. Zecharya's choice to use a double word expression in his prediction, was to explain that when Mashiach arrives and the Shechina returns to Yerushalavim. there will be a double feeling of joy. It will feel like the nation is born anew and the joy will be on par with the feelings of רעה, while simultaneously, the joy that was lost following the destruction of the Bais HaMikdash, will return as if it had never left at all, and once again permeate the people as before – very much correlating to the feelings of שמחה.

יבהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו ... (י-ו)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The Torah instructs Bnei Yisroel that when an assembly of the congregation is required, "You shall blow a tekiah (long blast) but not a teruah." I saw a beautiful thought on this posuk prefaced with a story. The **Darkei Teshuvah**, one of the Munkatcher Rebbes zt"l, went to receive a beracha from Reb Meir of Premishlan zt"l, before his chasuna. Upon arriving. Reb Meir explained why we give a *chosson* a watch A watch has many components. If it stops working, the jeweler will disassemble each part to determine the root cause of the trouble. The same thing applies to Yid as he embarks on building a bayis ne'eman. He, too, must realize that if his avodas Hashem is failing he must analyze each part of himself internally to discover the core issue. But, said the *Rebbe*, this is only by an individual who can afford to "break" himself in order to "fix" himself. A manhig who must inspire others, must always remain whole and steadfast. You, said Reb Meir, are destined to be a leader of Klal Yisroel so you can't "disassemble" yourself. Thus says the posuk, "תתקער" someone who leads, "תתקער" he must remain straight like a tekia, "ולא תריעו" and cannot break apart. We are all, at times, leaders and in positions of leadership - parents, rebbeim, teachers and role models. We must show our children how to remain whole, steadfast, strong and focused on what's important. And only in the privacy of our confines can we afford to do our inner introspection.

R' Chaim Kaufman zt''l in his sefer **Mishchas Shemen** says that this idea doesn't only apply to leading others. Each and every individual person has to sometimes be a "leader" over himself and not analyze himself time and time again. Once you make a clear, decisive plan, follow through and "halt zich shtark"! Do not let your Yetzer Hara convince you otherwise. So, although the "חצוצרות" (trumpets) aren't with us, their tekiyos must resound ever so strong in our hearts.

משל למה הדבר דומה

ושרת את אחיו...ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם (ה-כו) משה: There was once a *chasid* by the name of Reb Mottel Gruman, who grew up in Warsaw at the turn of the 20th century. He was a big, strong, healthy young man and when he received a draft notice from the Polish army, he was sure that there would be no way for him to get a deferment like many others did, as he really had no excuse. He decided to go to the Rebbe of Sochatchov, R' Avraham Bornstein zt"l (Avnei Nezer) and plead for a blessing that he might be dismissed from military service.

The Rebbe knew his family well and as soon as he asked for a beracha, the Sochatchover replied, "You are a Levi and the *Torah* says that *Leviim* do not serve."

and sent to a military camp far away. There, he sat for six kedusha and they must be careful not to do other service.

months, but a strange thing happened: for some inexplicable reason, nobody paid him any attention. It was as if he didn't exist. The military personnel simply forgot all about him and he never once was asked to do a thing in the camp.

Meanwhile, Mottel had to eat so he found some crackers and sardines, and drank a lot of water. Over six months time, this meager diet wreaked havoc on his internal system and he lost a lot of weight. He became weak, so weak that after a while, he had trouble walking. When the camp authorities finally noticed him after six months, they saw this weak, thin Jewish boy and immediately sent him home!

נמטל: There are specific rules about what the *Leviim* may and may not do. They serve Klal Yisroel and Hashem by "keeping the charge" - in other words, they surround the Young Mottel reported to the army base and when they inner camp and assemble and disassemble the *Mishkan* saw what a strapping man he was, he was instantly taken in before and after each journey. But they have a unique

אל נא תשת עלינו חמאת אשר נואלנו ואשר חמאנו ..... (יב-יא)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The parsha of Lashon Hara is Parshas Shelach, next week, when the spies bring back an evil report about Eretz Yisroel If so, why does our parsha end off with the Lashon Hara of Miriam about her brother Moshe? The answer is that the episode of Miriam is a preface to understand WHY we speak *Lashon Hara* in the first place. We must understand the root of the problem before we can begin to understand how to defeat it.

The Ohr HaChavim Hakadosh explains that Miriam and Aharon could not understand why Moshe had to separate from his wife. After all, they thought, *Hashem* speaks to us as well and we don't have to separate from our spouses! Their tragic error was that they equated themselves with Moshe Rabbeinu. The Rambam (יסודי התורה ז-י) writes that the (prophecy) of Moshe was on a completely different level than any other prophet.

When Aharon and Miriam realized their grave error, they cried out to Moshe, "Do not cast a sin upon us, for we have been foolish and we have sinned." They realized the two parts to their sin - "We have been foolish" and "we have sinned" implying that the foolishness was worse than the Lashon Hara itself! This is a tremendous lesson for us and perhaps the reason why this entire episode is written before we even begin the parsha of the Meraglim. In order that we should stop judging each other with our own understanding and realize that everyone is different in the way he or she thinks and acts. No one is necessarily right or wrong since there are many ways of looking at the same situation. The only CORRECT judgment call is the one called judging favorably! I don't have to agree with you, and I don't even have to understand you but I DO have to know that you are an individual who is entitled to do things your way, with your daas, and your nature. Judging others in a favorable way - this is the ONLY way we will succeed in eradicating the terrible and destructive sin of Lashon Hara.